

Ağrıyan Düş

– BüşraNazlı · 27 Haziran 2022

Kuşların gökyüzüne duyduğu minnete imrenip
Öyle sevebilseydik yeryüzünde şefkati
Bu bile yetecekti...

Gördüğüm sızılı bir düş sonrasıydı
İçinden ölümler geçiyordu, şehirler yerine
Ve yine içinde, tüm kelimeler kanlıydı
Aynı düşte hafifletilmiş cezaya mahkum ediyorlardı martıları
Anlamıyordum, martıların ne suçu vardı

Sanki yasal olmayan bir suçtan yargılanıyordu dünya
Şairler mavi'yi çalıyordu gökyüzünden
Lirik hislerine mürekkep yapıyorlardı
Oysa bazı hislere en çok siyah yakışırdı

Hüznün buhranları, coğrafyalara kefen diye sarılıyordu
Bense ağlıyordum
Üzerimize sinen bu duyarsızlık sefilliğine
İnanır mısın aynı düşte
Sahip çıkılmamış yalanlar
Doğruların boğazını kesiyordu sebepsizce

-Bu düşte tüm iyiler toprak kokuyordu-

Gördüğüm sızılı bir düş sonrasıydı
Cenazesini kimsenin taşımak istemediği bir ölü vardı
Martılar tutuyordu yasını
Adı "insanlık"tı

Oysa kuşların minnetine imrenseydik
Belki de yaşayacaktı...

Büşra Nazlı